א) לעיל ד., ב) לקמן יט., ג) בס"א: של מיני האומות, ד) בס"ח: סיככו. כ) בס"ח

מוסף רש"י

בית שנפחת. גגו. וגגיו שלהם חלקים הן ושוין ולא משופעים, ונפחת הגג ומת מתופעים, ונפחם הגג מלמנעו, וסיכך כסכך כסכך כסכך כסכך הככר מופלג מן ככל היד וכעיד הדביע מיש מדי והיא מיש של הכותל לכל לד היש א הכותל לסיכוך ארבע אמות בסולה. הא פחולה. הא פחולה הא פחולה. לה דפנות והתקרה פסולה המפסחת בינתים רואיו אומה כאילו היא מן הדופן אומה כאילו היא מן הדופן ונעקם הדופן עד כאן ואין כאן סכך פסול אלא דופן אכסדרא. וגג לכסדרל מפסיק בין מחילות הבתים לאויר שסיכך עליו, אם ים ברוחב הגג ד' אמות פסולה. דמו לא מהני לה מחיצות הבתים (שם).

מתני' הרחיק הסיכוך מן הדפנות. לאו בגובהה קאמר אלא במשכה: פסולה. דאויר פוסל בשלשה אפילו מן הלד. ומכאן אני אומר ומפרש הא דאמרינן שבסכך פסול מן הלד אמרינן דופן עקומה להכשיר עד ארבע אמות היינו דחשבינן לסכך כאילו מן הדופן ונעקם ונכפף למעלה ובאוירא ליכא למימר

הכי ואיני מפרש רואין את הדופן מתני' אהרחיק את הסיכוך מן הדפנות כאילו הוא עקום והולך תחת הסכך שלשה מפחים פסולה מיבית שנפחת וסיכך פסול ומגיע לסכך כשר ומוליא את על גביו אם יש מן הכותל לסיכוך ארבע הפסול מן הסוכה דאם כן גם גבי אמות פסולה יוכן חצר שהיא מוקפת אויר נמי נימא הכי: בית שנפחת וסיכך כו'. גגו נפחת באמלעו רחוק אכסדרה סוכה גדולה שהקיפוה בדבר שאין מסככין בו אם יש תחתיו ארבע אמות מן הדפנות לכל לד וסיכך על הפחת פסולה: גב" כל הני למה לי צריכא דאי באמלעו ונמלא תקרת הבית שהיא פסולה משום תעשה ולא מן העשוי אשמעינן בית שנפחת משום דהני מחיצות מפסקת בין דפנות לסכך כשר: אם יש מן הסיכוך. הכשר ולכותל ד' לבית עבידן אבל חצר המוקפת אכסדרה דמחיצות לאו לאכסדרה עבידי אימא לא אמות פסול דבארבע אמות לא נאמר צריכא ואי אשמעינן הני תרתי משום דסככן סכך כשר הוא אבל סוכה גדולה שהקיפוה למשה מסיני דופן עקומה אבל בפחות כשרה הלכה למשה מסיני רואין תקרת בדבר שאין מסככין בו דסככה סכך פסול הבית כאילו היא הדופן שנעקם הוא אימא לא צריכא אמר רבה אשכחתינהו למעלה ואין כאן סכך פסול לפסול לרבנן דבי רב דיתבי וקאמרי יאויר פוסל בשלשה סכך פסול פוסל בארבעה ואמינא הסוכה ולא יישן תחת זה: וכן חלר המוקפת הכסדרה. כל חלר שבהש"ם לפני הבתים והבתים פתוחין לו. חלר להו אנא אויר דפוסל בשלשה מנא לכו זו מוקפת בתים מתוכה ופתוחין לה דתנן הרחיק את הסיכוך מון הדפנות שלשה סביב מג' רוחותיה ולפני הבתים עשו מפחים פסולה סכך פסול גמי לא ליפסיל אכסדראות סביב לשלשה רוחותיה אלא בארבע אמות דתנן בית שנפחת וסיכך והאכסדרה פתוחה היא ואין לה דופן לנד החנר ויש עליה תקרה ווה סיכך על גביו אם יש בין הסיכוך לכותל ד' אמות פסולה ואמרו לי בר מינה דההיא דרב על גבי כל אוירה של כל חצר שבאמלע היקף אכסדראות ואין דופן ושמואל אמרי תרוייהו משום דופן עקומה לסוכה זו אלא מחיצות הבתים נגעו בה ואמינא להו אנא מה אילו איכא המפסיקות בין בתים לאכסדרה יסכך פסול פחות מארבעה ואויר פחות ונמלאת תקרת האכסדרה מפסקת משלשה מאי כשרה מלייה בשפודין מאי סביב בין סכך לדפנות אם יש ברוחב האכסדרה ד' אמות פסולה פחות פסולה ולא יהא אויר הפוסל בשלשה כסכך פסול הפוסל בארבעה ואמרו לי אי הכי מארבע אמות כשרה דאמרינן דופן לדידך גמי דאמרת סכך פסול פוסל בארבע עקומה. דוגמא לדבר קלוישטר"א אמות מה אילו איכא סכך פסול פחות מד' אמות ואויר פחות משלשה מאי כשרה בלשון השכנו של היה הומותם הם הגלחים שיש לה אויר שיש בה עשבים והיקף אכסדרה סביב לו: שהקיפוה. מלייה בשפודין מאי פסולה לא יהא אויר סיבבודי סביב לה סמוך לדפנות בדבר הפוסל בשלשה כסכך פסול הפוסל בארבע אמות ואמינא להו אנא האי מאי המקבל טומאה ובאמלעה נתן הסכך כשר: אם יש. תחת הסכך פסול ד' בשלמא לדידי דאמינא ארבע אמות אמות פסולה אף הסכך כשר לפי שאין

לה מחיצות פחות מכאו כשרה דאמרי דופן עקומה: גבן כל הני למה לי. לאשמועינן דופן עקומה בתלת בבי במתניתין ליתני חדא ולשמעינן לכולהו: משום דהני מחילות לבית עבידן. להיות דופן לבית זה והרי הבית נעשה סוכה הלכך שדינן מחיצות בתר סוכה ע"י עיקום: אבל חצר המוקפת אכסדרה דמחיצות לאו לאכסדרה נעשו. אלא לבית הלכך ליכא למימר תקרת אכסדרה עקימת דפנות הללו היא ולא שדינהו לדפנות הכא ללד סוכה: סכך לשר הוא. כלומר ממין סכך כשר הוא ופסולו משום תעשה ולא מן העשוי אבל דבר שאין מסככין בו שהוא מין פסול אימא לא ליכשריה על ידי עיקום: די**תבי וקאמרי**. משמיה דרב:

אויר פוסל. כל הסוכה בשלשה: וסכך פסול פוסל. את כל הסוכה בד': בר מינה דההיא. כלומר הראיה אינה עיקר: דרב ושמואל אמרי תרוייהו משום דופן עקומה נגעו בה. להכשיר דאמרינן דופן הוא ולא סכך ואין כאן הי פסול וכי אמרינן בארבעה כגון באמצע רחוק מן הכוחל ד' אמוח דאינו יכול לבטלן על ידי עקימח דופן ונמלא חולץ בסוכה בין כשר לכשר וארבעה הוי מקום חשוב להיוח חלילה: ואמינא להו אנא. משובה לדבריהם: ומה אינו איכא סכך פסול פחום מארבעה. ואויר בלידו פחות משלשה מאי אמריתו ביה: **כשרה.** דליכא שיעור סכך פסול: מלייה. לההיא שיעורא בשפודין דאסור לסכך בהן משום מקבלי טומאה והויא בה ארבעה טפחים מסכך פסול: מאי. אמרימו ביה: פסולה. דאיכא חלילה ארבעה ומתחילה כשהיה אויר שהוא חמור היתה כשרה ועכשו שנהפך להיות קל נפסלה: לא יהא אויר. חמור שפוסל בג' פוסלה לסוכה זו כסכך פסול שהוא קל שאינו נפסל אלא בארבעה: אמרו לי אי הכי לדידך נמי. דאמרת שיעור סכך פסול ד' אמות דלית לך דטעמא דמתניתין משום דופן עקומה אלא זהו שיעורא לפסול אפילו

באמלע אף זו תשובתך ומה אילו כו׳ ואויר פחות מג׳ בלדו: בשלמא לדידי דאמרי ארבע אמות. דקתני מתניתין פסולה הא פחות כשרה:

ומשהו דכוותיה פריך פ"ק דעירובין (דף י:) דאמר רב יהודה מבוי שהוא רחב ט"ו אמה מרחיק שתי אמות ועושה פס ג' אמות ופריך ואמאי יעשה פס אמה ומחלה וירחיק שתי אמות ויעשה פס אמה ומחלה וליכא לשנויי הכא כדמשני התם דאתי אוירא דהאי גיסא ודהאי

גיסא ומבטל ליה דהכא כל הפחות מג' כלבוד דמי והוה ליה כסתום דאפילו עשה כל דפנות הסוכה קנה קנה בפחות מג' כשרה כדתניא לעיל (דף ו.) דופן סוכה כדופן שבת ובלבד שלא יהא בין קנה לחבירו ג' טפחים ואין שייך לחלק כלל בין סוכה של ג' דפנות לסוכה של ארבעה ועוד קשיא טפי דבשני פסין שיש בכל אחד חלי טפח ומשהו סגי דמוקי חד בפחות מג' סמוך לדופן ואידך מוקי בפחות מג' סמוך לראשון וי"ל משום לאמרינן בסוף פ"ק דעירובין (דף טו:) דכל מחינה שאינה של שתי וערב אינה מחילה ואם היו שני פסין שאין בכל אחד ארבעה הויא לה כמחילה של שתי: אויד פוסד. כל הסוכה בשלשה בין באמלע בין מן הלד סכך פסול פוסל כל הסוכה בארבעה באמצע כגון שהוא רחוק מן הכותל ארבע אמות דאינו יכול לבטלו משום עקימת דופן ונמלא חולך בין כשר לכשר ודוקא כשמתחיל מדופן האמצעי ומהלך על פני כל הסוכה עד הפתח דהשתא חולך האויר או הפסול בין כשר לכשר וליכא ג' דפנות לא לזה ולא לזה אבל אם מתחיל מן הדופן שבלד ומהלך עד הדופן שכנגדו אם נשאר מן הכשר לנד הדופן האמנעי כשיעור הכשר סוכה כשרה דהא אית לה ג' דפנות ושל לד הפתח פסולה והיכא דהאויר או הפסול אין מהלכין על פני כל הסוכה כגון דאיכא באמלע סוכה ג' על ג' אויר או ארבעה על ארבעה סכך פסול אם ממנו ועד הדופן האמצעי כדי הכשר סוכה הכל כשר בין מה שבלדדין בין מה שללד הפתח ואפילו מה שיוצא לחוץ לגמרי דהואיל והכל מחובר לשיעור הכשר סוכה הרי זה כפסל היולא מן הסוכה דניתר בלא דפנות כדאמרינן [לקמן]

משום (דף יט.) דנידונין כסוכה ואפשר אפי׳ אין כדי הכשר סוכה ממנו עד דופן האמלעי מלטרפין זה עם זה לכדי הכשר סוכה ואין האויר והפסול חוללין מאחר שהכשר מתחבר יחד דרך הלדדים: אילן איכא סכך פסול פחות מארבע ואויר שיעורייהו להדדי כדאמרינן ומיהו היכא דאיכא שני טפחים סכך פסול ושנים של סכך פסול ואויר מפסיק ביניהם פחות מג' איכא

פחות מג' מאי כשרה. ואין נאויר שיעור לפסול ואין נסכך פסול שיעור לפסול אין מלטרפין זה עם זה לפסול כיון דלא שוו לספוקי אם שני הפסולין מלטרפין לארבעה לפסול את הסוכה דשמא כיון דאויר מפסיק בינחים לא מלטרפי או שמא כיון דאין באויר ג' מלטרפין ומיהו היכא דליכא בפסולים ד' ואויר פחות מג' מפסיק ביניהם אין האויר משלימו לארבעה במה שחושבו כסתום מחמת לבוד דלא אמרינן לבוד להחמיר:

פניג פבן ניג פום א"ח שם סעיף א: קו ג מייי שם הלכה כ :3 טוש"ע שם סעיף קו ד מיי שם טוש״ע שם :סעיף ג לעזי רש"י

קד א מיי' פ"ה מהל' סוכה הלכה כ

טוש"ע א"ח סימן תרלב

סמג עשיו מג טוש"ע

רבינו חננאל והא דר' אמי. אסיקנא שיעור משך סוכה קטנה ז' טפחים. הא דאמור רבנן דבי רב האויר בסוכה פוסל וברוב האויו בטוכה פוסק [בג' טפחים], וסכך פסול פוסל בד' טפחים, ואקשי רכה עליה ומה אילו איכא זבה עליה וכוח אילו אילא סכך פסול פחות מד׳ טפחים ואויר משלימו לד׳ כשרה, ולא יהא האויר החמור דפוסל בג' טפחים מסכך פסול הקל ממנו [דאינו] פוסל עד שיהיה נואמרי׳ בו ד׳ טפחים. (ואמרי׳ להו) [ואמרו ליה] לדידך נמי דאמרת אויר פוסל בג׳ הסיכוך ג' טפחים פסול, סכך פסול בד' אמות, סכן פסול בו אמוזה, כדתנן בית שנפחת וסיכך על גביו אם יש בין סיכוך לכותל ד' אמות פסול, ואילו איכא סכך פסול פחות מד' אמות, ואויר פחות משלשה משלימו לד׳ אמות כשרה, ולא יהא האויר [ה]חמור דפוסל בשלשה טפחים, כסכך פסול דפוסל בד׳ אמות.

ומשני רבה לדידי